

Al servei dels drets humans

► L'advocat catòlic Eudald Vendrell ha estat nomenat president de Justícia i Pau, succeint l'economista Arcadi Oliveres (a la dreta de la foto), que ha presidit des del 2002 aquesta institució de l'Església, que té com a finalitat promoure el respecte als drets humans. Eudald Vendrell i Ferrer (Barcelona, 1948) ha compaginat l'advocacia amb la docència i l'acció en defensa dels drets humans.

GLOSSA

Formar-se per obrar el bé

Un grup d'estudiants de segon curs de batxillerat, tot just acabats els exàmens, viu la festa de graduació. L'acte és solemne i, alhora, no perd l'aire jove dels protagonistes. Parlaments adequats al moment, les darreres reflexions dels tutors, del padrí de la promoció i del director del centre; l'expressió de satisfacció i agraïment amb afectuoses paraules d'un dels pares, i la intervenció entusiasta dels alumnes que, amb una bona dosi d'humor, agraeixen la formació rebuda i mostren l'estimació envers l'escola i els professors. Es lliura l'orla de la promoció i s'evocuen diversos moments del pas per l'escola en un reportatge amb fotografies i filmacions que han elaborat els alumnes amb l'ajuda d'un professor... No en va una part important de la seva vida personal i de la del grup s'ha desenvolupat a l'escola, la qual, de ben segur, ha procurat donar densitat i gruix formant homes i dones sensibles a la pròpia realitat, sensibles i solidaris amb la realitat que els envolta, oberts als homes i dones, germans de camí, i també a allò que transcendeix les nostres vides, a Déu, a qui Jesús ens va ensenyar a anomenar Pare.

Amb l'acte de graduació acaba una etapa de la vida i en comença una altra, la dels estudis universitaris o dels professionalitzadors. Convé reflexionar i tenir ben clar que

el coneixement mai no és neutre, perquè implica sempre uns valors i una determinada concepció de l'ésser humà, de la vida i del món. Caldrà parar esment a alguns aspectes que definiran la nova etapa des d'una perspectiva cristiana. «Si tingués el do de profecia i penetrés tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res» (1Co 13,2). Cal esforçar-se per obtenir els coneixements i les competències que permetin reeixir professionalment, per fer bé la feina i, també, per fer bé a les persones; formar-se per assumir responsabilitats socials, amb esperit de servei i amb sensibilitat pel benestar comú; cercar la construcció integral de la persona des d'un autèntic humanisme cristià, per tal de descobrir la veritat, reflexionar les grans qüestions sobre el sentit de la vida des de l'Evangeli i cercar la trobada personal amb Jesús, el Crist, per viure una fe encarnada.

De ben segur que molts dels pares i educadors van demanar també en la seva pregària que aquells nois i noies, els seus fills i alumnes, gràcies a la instrucció rebuda i la que adquiriran, visquin dignament i dignifiquin la vida dels que els envolten, especialment dels més desfavorits.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Gràcies pel ministeri del Papa

Celebrem aquest diumenge la solemnitat dels apòstols sant Pere i sant Pau, i també s'escau el Dia del Papa, una bona ocasió per recordar la funció del bisbe de Roma en l'Església i en el món, per donar gràcies pel seu ministeri i per pregar per la persona i les intencions del Papa, fent així el que ell tan sovint ens demana: que preguem per ell.

La fe cristiana es fonamenta en el testimoni dels apòstols. Jesús va escollir els Dotze «perquè estiguessin amb ell i per enviarlos a predicar». Els apòstols Pere i Pau són les dues columnes de l'Església: Pere, el capdavanter en la confessió de la fe; Pau, el qui la va posar a plena llum. Pere va instituir la primera Església amb la resta d'Israel. Pau va evangelitzar els altres pobles cridats a la fe. Això és el que exposa el prefaci de la solemnitat d'aquests dos apòstols.

L'apòstol Pere va ser un dels primers cridats per Jesús i sempre ocupa un lloc preeminent en els evangelis. Aquesta primacia la posa en relleu el Senyor amb aquestes paraules

que li va dirigir: «Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del reialme de la mort no li podran resistir.» El ministeri de Pere prové de la voluntat de Jesús, que va voler que ell i els seus successors fossin instruments a través dels quals l'Esperit Sant constitueix i manté la unitat de l'Església.

L'ofici de Pere i dels seus successors està constitutivament i íntimament relacionat amb Jesucrist. Ve directament d'ell, sempre es refereix a ell i a la seva presència viva com a cap i pastor invisible i suprem de l'Església, i l'exercici del seu servei s'ordena a conduir i a confirmar tota l'Església en la comunió plena de veritat i de vida amb Jesucrist.

Els cristians, en el Dia del Papa, hem d'agrair al Senyor el ministeri de Pere i dels seus successors. El papa Francesc, en l'acte de la canonització de sant Joan XXIII i sant Joan Pau II, va dir que aquests van ser una gran benedicció per a l'Església i per al món, perquè «varen col·laborar amb l'Esperit Sant per restaurar i actualitzar l'Església segons la seva fesomia originària, la fesomia que li varen donar els sants al llarg dels segles».

Com a exemple d'això, el papa Francesc va afegir que «en la convocatòria del Concili, sant Joan XXIII demostrà una delicada docilitat a l'Esperit Sant, es va deixar conduir i fou per a l'Església un pastor, un guia-guiat, guiat per l'Esperit. Aquest fou el seu gran servei a l'Església; per això m'agrada pensar en ell com el Papa de la docilitat a l'Esperit Sant».

Fent referència a aquest servei dels successors de Pere a l'Església i al món, el Sant Pare actual va dir que sant Joan Pau II fou el Papa de la família. I va demanar a aquests dos sants predecessors seus que intercedeixin per l'Església a fi que, durant aquests dos propers anys de camí sinodal sobre la família i amb les famílies, aquesta sigui dòcil a l'Esperit Sant en el servei pastoral a la família.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Aquesta imatge parla

El papa Francesc davant la ciutat de Jerusalem durant el seu recent viatge a Terra Santa

ENTREVISTA

▶ **SANTIAGO BUENO**

Vetllar per la família

El Dr. Santiago Bueno, catedràtic de dret canònic, és vicari judicial de l'Arxidiòcesi de Barcelona. Arran de la celebració, a l'octubre, del Sínode de Bisbes sobre la família, Mn. Bueno reflexiona sobre les expectatives i com el prevere pot ajudar la família.

Què podem esperar del Sínode?
És important que els bisbes prenguin consciència pública dels problemes de les famílies en el present. Coneixem la doctrina cristiana sobre l'amor conjugal, la vida i la presència de Déu en la família, però a més d'exposar ideals evangèlics cal també preveure mitjans de misericòrdia i de recuperació per als qui pateixen el desamor.

Com s'articula l'acció pastoral dels tribunals?

És l'Esperit del Senyor qui empeny a desitjar i cercar sense descans la justícia en totes les relacions humanes i encara més dins l'Església. No hi ha justícia canònica si no és pastoral, com no hi ha acció pastoral de l'Església si no vol ser justa. Cada Tribunal Eclesiàstic diocesà rep del bisbe l'encàrrec de fer justícia en nom seu, d'acord amb les normes canòniques i els principis evangèlics. La nostra funció és seriosa, però també acollidora i entranyable.

Quina aportació fa el prevere en la promoció cristiana de les famílies?

El prevere ha de respectar les persones i fer un esforç per comprendre especialment els qui han estat víctimes d'un fracàs —cònjuges, fills—, per tal d'animar-los i recordar-los que Crist no deixa d'estimar-los. A les famílies que conviuen en harmonia, ajudar-les que siguin conscients d'aquest do de Déu i li ho agraeixin en la pregària... i ensenyin als seus fills a agrair-ho també!

FE I GRANS CIUTATS

Els joves, internet i les comunicacions

L'ús d'internet i de les noves tecnologies —les anomenades TIC o tecnologies de la informació i de la comunicació— va en augment constant, sobretot entre els joves. De manera especial, aquestes tecnologies produeixen un gran impacte en les grans concentracions urbanes, però també fora d'aquestes. Nova York, paradigma de ciutat universal, té ella sola més punts de connexió a internet que tot el continent africà.

Les TIC són una manera d'estar constantment connectats o informats, via ordinador, via mòbil o via altres eines informàtiques. De tota manera, les TIC no comporten una millora en la interlocució social, especialment quan aquesta exigeix un cert nivell d'aprofundiment i duració. Internet dóna connexió, però difícilment produeix experiències cíviques compartides per un nombre elevat de persones. Per això, el filòsof Habermas deplora la fragmentació de la comunitat cívica en les democràcies, ocasionada, segons ell, per internet.

Sentir-se membres d'una *comunitat* d'internautes reforça la socialització i la integració dels seus membres en aquestes comunitats, però no assegura en absolut la seva integració en el tot social. El model de l'arxipèlag crec que és el que millor descriu la situació de comunicació que ha originat la generalització d'internet. Les TIC són un lloc humà on molts —sobretot joves— viuen, però és un lloc ambivalent, que pot facilitar la integració o l'exclusió.

(De la ponència de Javier Elzo, de Bilbao, en el Congrés Internacional de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

La hermana de un sacerdote

Se llamaba María P. F. y a los 23 años dejó padres, hermanos, hogar, trabajo y amistades. Todo ello para acompañar al hermano sacerdote, que debía atender espiritualmente cinco parroquias de alta montaña, en pleno Pirineo oscense. María decía que: «Había dedicado los mejores años de su juventud a su hermano sacerdote y trabajando con él —compartiendo ilusiones, ideales, sufrimientos y cruces por amor a Jesús— fue feliz, y ello sin cobrar nunca un céntimo.»

Posteriormente se casó y fue madre de una hija, Gemma, y abuela de dos nietos. Padeció un càncer de pàncreas y murió a los 82 años donde había vivido, en Mataró. Dejó escrito el siguiente mensaje que su hija leyó al final de la misa exequial en la parroquia de María Auxiliadora:

«Estimado esposo, hija, nietos, hermanos y familia; amigos y enemigos —si tengo alguno. Procurad seguir el camino que mis padres y abuelos me enseñaron: cada día rezad el Padrenuestro y haceos la señal de la Santa Cruz. Así tendréis la vida salvada. Agradezco al padre Juan —salesiano— que me ha ayudado en estos últimos años a percibir la luz; y a Mn. Juanito, amigo de infancia. Agradezco también las muestras de amor de todos. Amaos los unos a los otros como Jesús nos ha amado y nos ama. No padezcáis. Amad y vivid en plenitud.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Dos hermanos en una foto de familia

Si nos presentan una imagen sin fondo y nos piden que la completemos con el fondo deseable, no dudaríamos en responder que esa imagen ha de ser el de una multitud alegre y sonriente, expectante, aclamadora y a la vez serena. Una foto de familia, la de una muchedumbre que está junto al Papa.

Esta sería la foto de la alegría de la familia de los hijos de Dios, unificados en Jesucristo, en su Iglesia, en torno al sucesor de Pedro.

Explicaba Benedicto XVI que «la tradición cristiana siempre ha considerado inseparables a san Pedro y san Pablo: juntos, en efecto, representan todo el Evangelio de Cristo. Han constituido un modo nuevo de ser hermanos. Sólo el seguimiento de Jesús conduce a la nueva fraternidad, cuya importancia se refleja también en la búsqueda de aquella plena comunión que anhelan el Patriarca ecuménico y el Obispo de Roma, como también todos los cristianos».

Estos días hemos orado, uniéndonos a los recientes encuentros del papa Francisco con el que él ha llamado «mi amado hermano en Cristo, Su Santidad Bartolomé», en el encuentro de Tierra Santa, prolongado en Roma.

Unidos al Santo Padre, recorramos nuestro camino de hijos, de hermanos de Jesucristo, «firmes en la fe, alegres en la esperanza y eficaces en la caridad».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 30. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / SI 49 / Mt 8,18-22]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliania, vg.
- 1. ■ **Dimarts** [Am 3,1-8;4,11-12 / SI 5 / Mt 8,23-27]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.
- 2. ■ **Dimecres** [Am 5,14-15.21-24 / SI 49 / Mt 8,28-34]. Sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Mannoir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.
- 3. ■ **Dijous** [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. franciscanes missioneres de la Mare del Diví Pastor.
- 4. ■ **Divendres** [Am 8,4-6.9-12 / SI 118 / Mt 9,9-13]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, néta de Jaume I; santa Berta, vg.
- 5. ■ **Dissabte** [Am 9,11-15 / SI 84 / Mt 9,14-17]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.
- 6. ■ **† Diumenge vinent**, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Za 9,9-10 / SI 144 / Rm 8,9.11-13 / Mt 11,25-30]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

SANT PERE I SANT PAU

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 12,1-11)

En aquells dies, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal. Féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan, i quan s'adonà que això era ben vist pels jueus, féu agafar també Pere. Eren els dies dels Àzims. El féu tancar a la presó i confià la seva guarda a quatre esquadres de soldats, amb el propòsit de fer-lo comparèixer davant el poble després de Pasqua. Mentre Pere era a la presó ben vigilat, la comunitat pregava Déu per ell sense parar.

Herodes ja anava a fer-lo comparèixer, però la nit abans, mentre Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes, i els sentinelles feien guàrdia davant la porta de la presó, tot d'una l'àngel del Senyor es presentà, i la cambra s'omplí de claror. L'àngel tocà Pere, el desvetllà i li digué: «De pressa, aixeca't!». I les cadenes li caigueren de les mans. Li digué: «Cenyeix-te i posa't les sandàlies». Pere ho va fer, i l'àngel va afegir: «Pren el mantell i segueix-me». Pere sortí a fora i el seguia, sense saber que això que l'àngel feia era de veritat, es pensava tenir una visió. Passaren la primera guàrdia, passaren la segona, i arribaren a la porta de ferro que dona a la ciutat. La porta s'obrí tota sola, i ells sortiren, anaren fins a la primera cantonada, i l'àngel el deixà. Llavors Pere, tornant en si, digué: «Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes i de tot el que el poble dels jueus esperava contra mi.»

▶ Salm responsorial (33)

R. *El Senyor m'ha escoltat, res no m'espanta.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es glòria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum; / i no haureu d'abairar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels, per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç l'home que s'hi refugia. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.17-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació.

El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-19)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.»

▶ Lectura del libro de los hechos de los apóstoles (Ac 12,1-11)

En aquellos días, el rey Herodes se puso a perseguir a algunos miembros de la Iglesia. Hizo pasar a cuchillo a Santiago, hermano de Juan. Al ver que esto agrada a los judíos, decidió detener a Pedro. Era la semana de Pascua. Mandó prenderlo y meterlo en la cárcel, encargando de su custodia a cuatro piquetes de cuatro soldados cada uno; tenía intención de presentarlo al pueblo pasadas las fiestas de Pascua. Mientras Pedro estaba en la cárcel bien custodiado, la Iglesia oraba insistentemente a Dios por él.

La noche antes de que lo sacara Herodes, estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, atado con cadenas. Los centinelas hacían guardia a la puerta de la cárcel. De repente, se presentó el ángel del Señor, y se iluminó la celda. Tocó a Pedro en el hombro, lo despertó y le dijo: «Date prisa, levántate.» Las cadenas se le cayeron de las manos, y el ángel añadió: «Ponte el cinturón y las sandalias.» Obedeció, y el ángel le dijo: «Échate el manto y sígueme.» Pedro salió detrás, creyendo que lo que hacía el ángel era una visión y no realidad. Atravesaron la primera y la segunda guardia, llegaron al portón de hierro que daba a la calle, y se abrió solo. Salieron, y al final de la calle se marchó el ángel. Pedro recapacitó y dijo: «Pues era verdad: el Señor ha enviado a su ángel para librarme de las manos de Herodes y de la expectación de los judíos.»

▶ Salmo responsorial (33)

R. *El Señor me libró de todas mis ansias.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invoca al Señor, él lo escucha / y lo salva de sus angustias. R.

El ángel del Señor acampa / en torno a sus fieles y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.17-18)

Querido hermano:

Yo estoy a punto de ser sacrificado, y el momento de mi partida es inminente. He combatido bien mi combate, he corrido hasta la meta, he mantenido la fe. Ahora me aguarda la corona merecida, con la que el Señor, juez justo, me premiará en aquel día; y no sólo a mí, sino a todos los que tienen amor a su vida.

El Señor me ayudó y me dio fuerzas para anunciar íntegro el mensaje, de modo que lo oyeran todos los gentiles. Él me libró de la boca del león. El Señor seguirá librándome de todo mal, me salvará y me llevará a su reino del cielo. A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-19)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.» Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.»

Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.»

Jesucrist amb els apòstols Pere i Pau (detall). Icona de Creta (segle XVI), Museu del Louvre (París)

▶▶▶ Aquesta imatge parla

COMENTARI

Sobre aquesta pedra edificaré la meua Església

La interpretació clàssica dels evangelis presentava Marc com l'evangelista petrí.

Tanmateix, una consideració més aprofundida de les dades de la tradició ens fa veure que l'evangelista petrí, per damunt de tots, és el de Mateu. El text d'avui és el punt culminant de la tradició petrina: la confessió de fe de Pere a Cesarea de Felip ho deixa entendre quan Pere confessa Jesús com «el Messies, el fill del Déu viu».

La confessió de Pere en Marc, «tu ets el Messies», és aprofundida per Pere en Mateu amb la fórmula solenne «el fill del Déu viu». La fórmula, arrelada en l'Antic Testament, assoleix una significació molt més pre-

gona en Mateu. Som en el nucli més profund de la cristologia de Mateu. Per això la confessió de Pere mereix una lloança extraordinària de Jesús, que subratlla que la fe de Pere serà el fonament de l'Església.

El text d'avui assoleix tota la seva dimensió quan recordem els altres fragments petrins de Mateu. L'escena en el llac on Pere demana a Jesús d'anar a trobar-lo caminant damunt de l'aigua (14,28-31), i també l'estrany episodi de Pere que ha d'agafar una moneda de la boca d'un peix per pagar la taxa de Jesús i la seva (17,24-27), són textos que no han deixat cap petjada en els altres evangelis. Tanmateix són la base que Mateu sigui el que es fa més clarament ressò del lloc privilegiat de Pere entre els deixebles de Jesús. D'aquest lloc privilegiat en tenim altres mostres, tant en la tradi-

ció de Lluc (22,31-32; 24,12.34; i els Fets), com també en la tradició paulina (1Co 15,5; Ga 2,7) i en darrer lloc en la tradició joànica (Jn 21,15-19).

Vet aquí la base per la qual la fe de Pere és designada com a fonament de l'Església, una expressió (església) que només utilitza Mateu en tres textos. Mateu, com hem dit en altres moments, sembla que representa el cristianisme de Síria. Allà els seguidors de Jesús van ser anomenats cristians per primera vegada. Una església, la de Síria, oberta a tothom: tant als que venien del judaisme com als que venien d'altres nacions. Potser Mateu diu més del que sembla quan recorda que Jesús anomena la seva comunitat «església».

Oriol Tuñi, SJ

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Setmana catequètica 2014.

Organitzada per les delegacions diocesanes de Catequesi de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa, del 7 a l'11 de juliol, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Informació i inscripcions: Delegació de Catequesi, t. 934 541 898.

XIII Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi. Del 30 de juny al 2 de juliol, a la Residència Universitària Manyanet (c/ Entença, 307-311), amb el tema: «El responsable de la catequesi, missioner». Ponències: Dr. Salvador Pié; Pere Borràs, Jonquera Arnó i Lluís Tarín, de l'equip de Jesuïtes Educació; Mn. Joan M. Amich, membre del SIC. Inscripcions: Delegació diocesana de Catequesi i secretaria del SIC, t. 933 021 041 (9-13 h).

Nomenaments parroquials (I)

Amb data 30 de maig, el senyor cardenal arquebisbe de Barcelona ha realitzat els nomenaments parroquials següents:

- Mn. Jordi Alarcos Carbonell, rector de la pquia. de Maria Mitjancera, de Barcelona
- Mn. Jaume Aymar Ragolta, rector de la pquia. de Santa Maria, de Badalona
- Mn. Hugo Cortés Sepúlveda, rector de la pquia. de Santa Rosa, de Santa Coloma de Gramenet
- Mn. Jaume Fontbona Missé, rector de la pquia. de Crist Rei, de Barcelona
- Mn. Carlos de la Fuente Guirao, rector de la pquia. de Sant Joan d'Àvila, de Barcelona
- Mn. Ferran Lorda Donat, rector de la pquia. de Sant Rafael, de Barcelona, que amb la pquia. de Sant Mateu, de la qual ja és rector, formen una agrupació parroquial
- Mn. Francesc Xavier Pich-Aguilera Roca, rector de la pquia. de Sant Martí de Teià, continuant de rector de la pquia. de Santa Maria, de Premià de Mar
- Mn. Francisco Javier Prieto Ordàs, rector de la pquia. de la Mare de Déu de l'Esperança, de Mataró
- Mn. Joan Sabé Colom, rector de la pquia. de Sta. Tecla, de Barcelona
- Mn. Ignasi Torrent Portabella, rector de la pquia. de Sant Francesc d'Assís, de Badalona, que juntament amb les pqües. de Sta. Clara i del Sant Crist (El Canyet), de Badalona, de les quals és administrador parroquial, formen una agrupació parroquial

«Símbols ocults d'Europa»: curs d'estiu de la URL. A la Facultat de Filosofia de Catalunya (c/ Diputació, 231), del 7 a l'11 de juliol (16 a 19.30 h). Matrícula a la secretaria de la facultat, t. 934 534 338 (Gemma Galduf), c/e: facultat@filosofia.url.edu, www.filosofia.url.edu

BREUS

Diàlegs filosòfics per a joves a Montserrat. Per a nois i noies entre 15 i 20 anys, el grup es titula *Els amics de la Sofia*. Les reunions

—la primera al juliol— no seran classes de filosofia sinó un espai de trobada per a nois i noies a qui agradi argumentar, escoltar posicions diverses i fer-ne una síntesi personal. Es farà un diàleg a partir de la projecció d'una pel·lícula. Interessats/ades, poseu-vos en contacte amb el Gmà. Àngel Pons, un monjo jove de la comunitat, c/e: angelmontserrat@gmail.com

XXIV Premi Joan Maragall. Per a una obra d'assaig o d'investiga-

ció sobre cristianisme i cultura, entenent tots dos termes i la seva relació en el sentit més ampli (que inclou, naturalment, aspectes religiosos o interreligiosos, però també aspectes humanístics, ètics i polítics). El termini per presentar els originals és fins al 10 de setembre a les 15 h. Consulteu les bases a: fjm@fundaciojoanmaragall.org, t. 934 880 888.

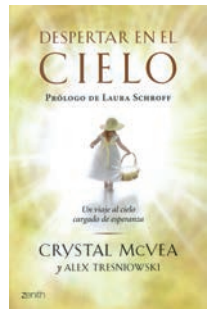
CAMPO DE TRABAJO

Las Hermanitas de los Pobres organitzen un campo de trabajo para jóvenes de 16 a 27 años, del 15 al 31 de julio (c/ San Salvador 1-17, Barcelona). Para más información: juventudjuanajugan@hermanitasdelospobres.es, t. 932 185 877 (Sor Rocío).

LLIBRES

Despertar en el cielo, Un viaje al cielo cargado de esperanza.

Libro de Crystal McVea y Alex Tresniowski, editado por Zenith/Planeta (336 páginas), con prólogo de Laura Schroff. A través de la extraordinaria experiencia de Crystal, una mujer cuya vida no ha sido fácil, el libro presenta un testimonio con un mensaje esperanzador sobre el amor, el perdón y el poder curativo de la presencia de Dios.

PALABRA Y VIDA

Gracias por el ministerio del Papa

Celebramos este domingo la solemnidad de los apóstoles san Pedro y san Pablo, y también es el Día del Papa, una buena ocasión para recordar la función del obispo de Roma en la Iglesia y en el mundo, para dar gracias por su ministerio y para orar por la persona e intenciones del Papa, haciendo así lo que él tan a menudo nos pide: que recemos por él.

La fe cristiana se fundamenta en el testimonio de los apóstoles. Jesús escogió a los Doce «para que estuvieran con él y para enviarlos a predicar». Los apóstoles Pedro y Pablo son las dos columnas de la Iglesia: Pedro, el líder en la confesión de la fe; Pablo, el que la puso a plena luz. Pedro instituyó la primera Iglesia con el resto de Israel. Pablo evangelizó a los otros pueblos llamados a la fe. Esto es lo que expone el prefacio de la solemnidad de estos dos apóstoles.

El apóstol Pedro fue uno de los primeros llamados por Jesús y siempre ocupa un lugar preeminente en los evangelios. Esta primacía la

pone de relieve el Señor con estas palabras que le dirigió: «Tú eres Pedro. Sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará». El ministerio de Pedro proviene de la voluntad de Jesús, que quiso que él y sus sucesores fueran instrumentos a través de los cuales el Espíritu Santo constituye y mantiene la unidad de la Iglesia.

El oficio de Pedro y de sus sucesores está constitutivamente e íntimamente relacionado con Jesucristo. Viene directamente de él, siempre se refiere a él y a su presencia viva como cabeza y pastor invisible y supremo de la Iglesia, y el ejercicio de su servicio se ordena a conducir y a confirmar a toda la Iglesia en la comunión llena de verdad y de vida con Jesucristo.

Los cristianos, en el Día del Papa, debemos agradecer al Señor el ministerio de Pedro y de sus sucesores. El papa Francisco, en el acto de la canonización de san Juan XXIII y san Juan Pablo II, dijo que estos fueron una gran bendición para la Iglesia y para el mundo, porque «co-

laboraron con el Espíritu Santo para restaurar y actualizar la Iglesia según su fisonomía originaria, la fisonomía que le dieron los santos a lo largo de los siglos».

Como ejemplo de ello, el papa Francisco añadió que «en la convocatoria del Concilio, san Juan XXIII demostró una delicada docilidad al Espíritu Santo, se dejó conducir por él y fue para la Iglesia un pastor, un guía-guiado, guiado por el Espíritu. Este fue su gran servicio a la Iglesia; por eso me gusta pensar en él como el Papa de la docilidad al Espíritu Santo».

Haciendo referencia a este servicio de los sucesores de Pedro a la Iglesia y al mundo, el Papa actual dijo que san Juan Pablo II fue el Papa de la familia. Y pidió a estos dos santos predecesores suyos que intercedan por la Iglesia para que, durante estos dos próximos años de camino sinodal sobre la familia y con las familias, esta sea dócil al Espíritu Santo en el servicio pastoral a la familia.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia